

Goddag folkeskole...

– og farvel friskole

Æbler lyser rødt på træernes grene ... men fremover må morgensangen lyde ved familiens morgenbord.

I morgen følger jeg familiens fire ældste børn i den lokale folkeskole og går derefter hjem og nynner en sensommervise sammen med det yngste. Det føles vemodigt og en smule uvirkeligt, men hvem ved, måske bliver det helt godt, når det nu endelig skal være..?

De sidste tre år har været en anelse turbulente her i familien. Vi er flyttet tre gange og har foretaget lige så mange skoleskift, hvorfor de tre ældste nu skal starte i deres fjerde skole i løbet af tre år. Det sætter sine spor og nu, hvor vi lige har brugt sommeren på endnu en flytning, er det intet under, at børnene tror, vi snart skal flytte igen. Det skal vi ikke.

Hvorfor vælger vi så folkeskolen til og friskolen fra? Tja, vi har valgt et liv med tid til hinanden. Jeg er hjemme, for at børnene kan have en tryk base og et levende hjem, og derfor er det småt med penge. Regeringens beslutning om at "straffe" familier med mange børn har gjort det kompliceret, og det var dét, der til sidst afgjorde beslutningen i vores familie. Nu går den ikke længere.

Vores mellemste valgte – på eget initiativ – en prøveperiode i folkeskolen inden sommerferien. Hun manglede venner her i byen, og da vi ikke har bil (og bor langt fra nærmeste friskole), har det været en stor kabale, der skulle gå op hver gang, der var legeaftaler, fødselsdage, forældre rengøring osv. Derfor lod vi os overtale, når vi nu havde en frivillig "forsøgskanin". Hun er en robust pige med stort gåpåmod og fandt hurtigt sin plads i den nye klasse. Vores indtryk af den lokale folkeskole er heldigvis

over forventning. Det er anderledes, men jeg ser lidt på det som at flytte til et andet land.

Der er ingen morgensang, ingen fælles lejrskole og ikke den fællesskabsfølelse, som vi har været vant til.

Et lille eksempel på anderledesheden: Vi var til sommerfest i indskolingen lige før ferien, og på de mest brugte toiletter var toiletpapiret brugt op! Jeg prøvede forgæves at kigge efter ekstra ruller, jeg prøvede døren til rengøringsdepotet, men den var låst...! Sådan oplevede jeg det underligt ikke at kunne fremskaffe en rulle toiletpapir på mit barns skole.

Men, men der er fine, lyse lokaler, imponerende elevfremstillede udsmykninger på gangene og glade lærere. Jeg håber bare, at børnene også er skoleglade. Men mon ikke det hænger sammen? Det vælger jeg i hvert fald at tro på. Så nu ser vi, om ikke det går. Den næst yngste starter i morgen i "nulte" og skal gå i "lilleskolen", hvor der går dobbelt så mange børn i 0. og 1. klasse sammen som på hele den friskole, vi lige har forladt..! Så skulle der jo nok være nogen at lege med, hvis man skal se lyst på det.

Nå, friskole, vi må videre.

Jeg glemmer ikke alle de gode oplevelser, du har givet mig og mine børn. Morgensang og fællesskab, skoleglæde med øje for det enkelte barn.

Tak for nu.

Gunilla Paulsen

*Mor til fem børn
og forhenværende friskoleforælder
på hhv. Skørbæk-Ejdrup, Ringe
og Gregers Krabbe friskoler.*